

Часовникът сочи единадесет и половина.

- В колко часа пристигна? - пита полицейския агент един тъмчест полицейски цивилен агент.

- С бързия влак в осем - отвърся му агента.

Двамата разговарят в един тъмен път на гарата, от който се наблюдава добре осветения перон.

- И как помислите да го изпуснете? - ябосва се инспектора.

- Ами.... в такъв тъмнина. Ресох да го преваря през другата улица и смуталения агентът.

- И го загуби! - прещева го инспекторът и бързито добавя: - Гледай да не си загубил службата с такъв проста глава.

Агентът го поглежда виновно. След това вперва члйските си очи в перона.

Инспекторът отминава.

X

С тихо пухтене бързият влак сипра на гарата. Слизат неколцина пътници и прекосват перона.

Инспекторът дебне от тъмното си скривалище.

Дебне и агентът.

Джуриният гаров чиновник дава сигнал за тръгване на влака. Из тъмнината бързо се появява Лунан и се отправя към вратата на един вагон.

- Стой! - насочва пистолета си зад него агентът.

И Лунан прави бързо движение към встрепенял проб на парде-
сето си.

Агентът стреля и ръката на Лунан ухисва безпомощно надолу.

- Помисли да страляш, а? - ябосно му казва агентът, като се шибряе окторе му и го удря с пистолета по главата.

Лунан пада.

Приближава инспекторът с двама стражари.

XXX

Хубаво пролетно утро.

Под издъналите авенни дървета на градината Чинко полива водна Лила, която започва да си мише лицето.

- Хайде, чинскай се! - с баминска нежност ѝ казва той.

Лила замислена Лилето си, изпраща се и започва да се бърше с кърпата.

- Дай сега аз промита тя вързата през рамо и поема стомината от бам си.

Чинко се навежда да вземе сапуна, но забелязва едно петнадесет годишно момче, което бързо прескача пламния дувар, който от-